

EG PLAGI AT SETA MEG ÚT Á SVALAN
UM KVØLDARNAR OG LURTA EFTIR
FØROYSKUM JÓLATÓNUM. HETTA ER VIÐ
TIL AT GERA, AT EG GLOYMI, HVUSSU LANGT
HEIMANÍFRÁ EG ERI, SIGUR LILLIAN DALSGAARD

JÓL Í MEKSIKO

LILLIAN DALSGAARD ER STØDD Í **MEKSIKO** Á JÓLUM OG DROYMIR
SEG HEIM TIL **FAMILJUNA**, JÓLAHUGNAN OG TIL **KAVAKLØDDU**
FØROYAR. MEN JÓLINI Í ÁR VERÐA **GLEÐILIG**, SIGUR HON, TÍ GLEÐIN
VIÐ **LÍVINUM** ER EITT **TILVITAÐ** VAL, SUM **LILLIAN** HEVUR TIKIÐ

SAMRØÐA

Annika Kunoy Im
annikak@sosialurin.fo

24 ára gamla kvinnan av Sandi hevur altíð kent ein longsul til útheimin. Eina trongd eftir at sleppa at uppliva okkurt nýtt og spennandi. Hon flutti longu til Danmarkar sum 16 ára gomul, og kom síðani heim aftur til Føroyar at arbeiða í eitt tíðarskeið, áðrenn hon fór niður aftur í skúla, tí sum hon sjálv greiðir frá, so hevur hon altíð elskað at ferðast og uppliva so nógv sum gjørligt.

Nú býr Lillian Dalsgaard í Meksiko har hon arbeiðir sum ferðaleiðari í hált annað ár. Hóast hon hevði kunnað hugsað sær at verið heima í Føroyum á jolum, so er hetta ikki ein møguleiki í hesum starvinum, tá jolini og nýggjárið eru hásesong í ferðavinnuni, sigur hon. Í staðin velur hon at fáa tað besta burtur úr har sum hon er stødd - at liva í núnum.

Eingi føroysk jól

Starvsfelagarnir hjá Lilliuni í Meksiko eru úr Danmark, Noregi, Svøríki, Finnlandi og Føroyum, so hóast hon er í miðamerika á jolum so verður norðurlandski dāmurin óivað settur á jolini. Starvsfelagarnir halda hátíðarhalda jolini saman og hava ótilvitað valt at blanda siðvenjurnar úr ymisku londunum, so tey øll fáa eitt sindur heimanífrá, og eitt sindur frá hvørjum øðrum. Hetta heldur Lillian verður við til at gera jolini spennandi og gevandi. Við tað at tey øll eisini eru stødd í miðamerika, í góðum veðri og svimjihyli í urtagarðinum, so verða jolini sjálvsagt eisini meir eksotisk litaði.

Hon sigur at hon ikki fær nógv av føroysku jolumum í Meksiko. Tað er torført at senda jólagávur og annað so langt, og tí verða hesi jolini eini jól har Lillian fer at taka meksikansku jolini til sín við teimum siðvenjunum sum hoyra til. Eisini fer hon at vera opin fyri

siðvenjunum hjá starvsfeløgnum, sigur hon. Eitt sum Lillian tókundi hugsa sær er at fari í kirkju jólaaftan hóast alt er á sponsum. Hon gleðir seg tó til at sleppa at sita og murra við til jólaløginu og droyma seg heim til Føroya eina lítla løtu.

– Tónleikurin er so fantastiskur og hevur ikki nakað ávíst mál sum so, so eg kann sjálvandi sita har og murra við tá sangirnir í kirkjuni verða spældir. Tónleikurin er jú so hugnaligur og hevur stóran týðning fyri meg, eisini um jóltíðir. Eg plagi at seta meg út á svalan um kvøldarnar og lurta eftir føroyskum jólatónum. Hetta er við til at gera at eg gloymi hvussu langt heimanífrá eg eri, greiðir hon frá.

Kensluborið

Síðsta ár var Lillian á Kap Verde og leiddi svensk og norsk ferðafólk á eini útferð kring oyggina. Eftir tað var hon á einum barnaheimi og hjálpti til

soleiðis at børnini har eisini fingi eini gleðilig jól. Sum ferðaleiðari ert tú altíð upptikin um jolini, og tí er samveran við starvsfelagarnir eisini serliga týðningarmikil, og Lillian sigur at tey eru eisini sum ein litrík familja.

Hóast lívsglaða Lillian hugnar sær óført í Meksiko so er ikki sørt at hon verður kensluborin tá tankarnir leita heim til okkara oyggjaland - serliga um jóltíðir. Hon sigur at hon saknar at hoyra hurlivasan tá pyntað verður, at hoyra systkini renna um kapp inn í køkin at lata jólakalendaran upp og síðani spenningin og gleðina í eygum teirra, tá tey vilja vísa henni hvat jólamadurin hevur givið teimum í hosuna. Hon hugsar um jóla-dekoratiónina, sum tendrað verður hvønn morgun í desember mánaða, og sum lýsur bjart um morgunmatarborðið. Hon saknar at sleppa at baka syropskøkur og gera vættrar úr gandadeiggi saman við familjuni, sigur hon. Og hóast hetta ljóðar lægið so saknar hon eisini føroyska veðrið.

